

strekkende tot aan de helft van de Botersloot, met aangrenzend erf, tuin, aarde of huizinge over aan den toenmaligen schout van Rotterdam Jan Willemsz.

Het gebouw was door Stoppelmans tevens met eene vicarie verbonden, en met renten en landerijen gedoteerd; de collatie der vicarie had hij aan zichzelf en zijne erfgenamen voorbehouden. De collatie nu werd tegelijk met de kapel aan den schout opgedragen; de schout verkreeg, blijkens de bovenvermelde akte, het recht, om op den achter de kapel gelegen grond desgewenscht een huis te bouwen en hetzelfde te verkoopen. Liet hij het complex echter ongeschonden, dan zouden hij en zijne nakomelingen voor altijd de collatie mogen blijven uitoefenen. Men is geneigd, te vragen, welke beweegredenen Stoppelmans tot deze ingrijpende handeling hebben bewogen. Men weet het niet. Denkelijk is hij bevreesd geworden dat zijne erfgenamen zich niet aan zijne beschikkingen zouden houden, en heeft hij met de ten uitvoerlegging daarvan iemand belast, van wiens betrouwbaarheid hij overtuigd kan zijn geweest. Het is ook mogelijk, dat de verarming, welke vicarieën, kloosters e.d. in de 14de en sterker nog, in de 15de eeuw trof, ook zijne eigene stichting niet onaangetast heeft gelaten. Gelukkig ging de overdracht aan den schout gepaard met een schenking. De schout, die blijkbaar niet onbemiddeld was, schonk, bij gelegenheid van het transport, „begerende aertschen gueden in hemelschen, en verganckeliken in eeuwlicken gueden met een salige verwandelinc te verwanderen” aan de kapel eenige landerijen in Krimpen en in den Vrijenban gelegen, benevens een rente van $4\frac{1}{2}$ schild, gevestigd op het huis en de steenplaats van Pieteroom den steenbakker, gelegen binnen de Oostpoort bij het Predikheerenklooster.

Tevens trof hij schikkingen voor de toekomst, voor het geval dat zijne echtgenoote, Ermtruyd of Ermgard Huyck Claesdr., hem mocht overleven, in welk geval zij de kapel, benevens de collatie zou behouden. Na hun beider overlijden zouden de wederzijdsche erfgenamen om beurten de collatie uitoefenen, waarbij steeds een geestelijke, tot hun familie behorende, den voorrang zou hebben.